

затворимъ твоитѣ, той не бы видѣлъ сега жалното зрѣ-
лице, и не бы былъ найзлочестъ отъ сичкитѣ бащи.“

Подиръ тѣзи думы, Телѣмахъ заповѣда да омыѣхъ
кървавата рана която бѣ на ребрата на Пизистрата,
послѣ го прострѣхъ на одѣръ покритъ съ багряница,
дѣто главата му наклонена на една страна и покрита
съ смъртна блѣдность приличаше на младо дърво, кое-
то, като бѣ покрывало земята съ своята сѣнка и ис-
правяло къмъ небето зелены клоневе, было тутакси пре-
сѣчено отъ острата сѣкира на дърваря: то не са държи
вече ни о коренитѣ си ни о земята, плодовитата майка
която храни коренитѣ му въ своитѣ гърды; то повѣнва,
зеленината му исчезва; нема на що да са подпре и
пада: клонитѣ му които затуляхъ небето, влчатъ са
въ праха повѣнжлы и изсѣхнжлы; а то само не е вече
друго освѣнъ единъ поваленъ и голъ дънеръ лишентъ
отъ сичкитѣ си прелести. Тѣй Пизистрастъ плѣненъ
отъ смъртта носяше са отъ тѣзи които щѣхъ да го
сложатъ на пламнжлата клада. Пламъкътъ вече са из-
дигаше до небето. Единъ полкъ отъ Пилійцы съ очи
наведени и просълзены, съ оржжія обърнжты на долу,
придружавахъ го медленно. Тѣлото завчасъ изгорѣ:
костытѣ сж полагахъ въ една злата урна; и Телѣмахъ
които пристоява на погребеніето повѣрива тѣзи урна,
като едно голѣмо съкровище, на Каллимаха, който е
былъ пѣстунъ на Пизистрата. „Пазете, рече му той,
този прахъ, жаленъ но безцѣнъ остатъкъ отъ тогосъ-
когого обычахте; пазете го за баща му. Но пазете да
му го дадете когато ще има доста сила да ти го по-
иска, защото често са елуча че туй което въ едно вре-
ме докарва скърбъ, въ едно друго време я укротява.

Подиръ туй Телѣмахъ отиде въ събраніето на съ-
юзнытѣ царѣ, дѣто съ поевяванъето му сичкы млькнж-
хъ за да го чуѣхъ; но той са причерви и не можаше
да проговори. Похвалытѣ съ които го обсыпахъ едно-
гласно сичкы за сичко което бѣ извършилъ увеличихъ
свѣдливостъта му. Той пожела да можеше да са скрие;
защото тогасъ первый пжтъ той са намѣри въ недумѣние
и нерѣшителность. Найподиръ той поиска като милость
да престанжтъ вече да му отдаватъ похвалы. „Не че
азъ не гы обычамъ, рече той, особенно когато тѣ са да-